

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- és Czérna-utca sarkán
Papp F. butoraktára fölött, 1. em.
hol a szerkesztő hétköznapi délután
9-11 óra között,
Bologna, nester-utca 325. sz. a.
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírműtessen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adódnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR.
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt felelve 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor)
helye 50 kr.) Nagyon és többszöri hirt-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr
Nyílt-tér 2000 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube & J. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

131. szám.

Brassó, Csütörtök, november 17-én.

III. évfolyam 1887.

Szinügyünk.

A magyar színügy hatalmas tényezője úgy a magyar szellem, mint a közművelődés és a magyar nyelv terjesztésének. Ebből tehát kétségbevonhatatlanul következik, hogy a magyar színügy terjesztése hazafias kötelesség.

Természetes, hogy a magyar színügy is csak akkor teljesítheti hazafias kötelességeit, ha hivatása magaslatán áll; mert ellenkező esetben csak hátrányára van a közművelődésnek, mert megrontja a jó ízlésnek.

Még csak nemrég ünnepelte Magyarország első színháza fennállásának félszázados jubileumát. E félszázad alatt sikerült a nemzetnek a kor színvonalára emelni ama közművelődési csarnokot, mely ma művészi becs tekintetében bátran kiállja a versenyt a művelt nyugot hasonlítottáival szemben.

Ámde nem úgy vidéki színészetünk. Kevés kivétellel vidéki színügyünk nagyon is alacsony színvonalon áll. A vidéki színészet erői túlnyomó részben dilettánsok a szó legszorosabb értelmében. Művészi erőt nagyjában nem szabad bennük keresni. Természetesen megvan ennek is a maga oka. A vidéki közönség még ma sem részesíti a színészetet kellő támogatásban, úgy hogy kevés város van széles e hazában, melyben színtársulat hosszabb ideig működve, végre kudarcot ne valljon. Innen van, hogy a színészet kiválóbbjai csak nagy ritkán s nagy nehezen határozzák el magukat, vidékre is menni, holott egy-egy ily fellépésük mindig diadala a színügynek.

Csak hogy a művésznak nem elég a dicsőség és ünnepeltetés, a művésznak élnie is kell. S ha megtörténik, hogy fellépése előnyeit a színgazgató hitelezői aknázzák ki, lefoglaltatván a bevételt — mint az már oly sokszor és annyi helyen megtörtént — akkor a művész, dacára az ünnepeltetésnek, keserű csalódással távozik ama városból, mint a melynek közönsége „szűkmarku és szűkkeblű” a művészet iránt.

A művész a közönségre panaszkodik, — a közönség a színészetre.

E kérdés foglalkoztatta legutóbb a Budapesti tartott kulturakongresszust is. A soproni irodalompartoló egyet hívta fel a kultúregyletek figyelmét a magyar színügyre, mint a magyar nemzeti szellem leghatalmasabb terjesz-

tőre. A kongresszus figyelmébe ajánlotta az ügyet a kultúregyleteknek. És itt ismét megállott az ügy.

A magyar vidéki színészetnek igen nagy baja van. E baj nem a közönségben, hanem a színészetben, a rendszerben van. E baj a színtársulatok túlszaporasága, az igazgatói engedélyek könnyelmű kiadása. A magyar színügy jelen állapota mellett untig elég volna fél számú színtársulat, legalább a másik fele megkímélne magát az intézményt reputációjának csorbításától.

A színészet baját a központi kormányzó tanácsban látjuk, a mely minden erkölcsi és anyagi garancia nélkül adja ki az engedélyeket, nem gyakorolva semmi ellenőrzést. — Ez így nem maradhat, halogy magát a magyar vidéki színügyet nem akarja veszélyeztetni. A színgazgatói engedélyeket addig, míg a hazai színügy nagyobb lendületet nem vesz, korlátozott számra kell szorítani s az országot — mint tervezve is volt — színiügyleg kertiletekre beosztani. Igazgatói engedély pedig csak annak adható, ki egyrészt művészi kvalifikációval bír, másrészt pedig erkölcsi és anyagi garanciákat nyújt. Nem szabad megengedni azt a valóságos kóborlást, mely a magyar színészetet a népénekességre és komédiaságra szállítja alá. Ez pedig az intéző kormányzótanács feladata. Az ő kezében összpontosulnak a színészet számai. Ő van hivatva, a kormánynak előterjesztéseket tenni.

Másrészt mozgalom volna indítandó az országban, színpártoló egyesületek alakítása tárgyában. Ha a közönség csak némi garanciákkal bírna a színgazgatók részéről, szívesen hozna áldozatokat is érte.

A milyen a helyzet az egész országban, olyan nálunk külön is. Az utóbbi négy év alatt Brassóban annyi különféle színtársulat fordult meg s annyi botrányt idézett elő, hogy a brassói magyarság, mely különben oly sok fényes bizonyosságot adta hazafias áldozatkészségének, még a legjobb színtársulattól is idegenkedik. Ehhez járul még az itteni közönség hanyatlott anyagi helyzete, úgy, hogy ez idő szerint Brassóban a magyar színügy határozottan a lehető legrosszabb viszonyok között van. Ámde ennek oka nem a közönség, hanem egyedül a színészet, — mely a helyett, hogy

emelte volna itt a magyarság reputációját, még ártott neki.

Ezt tovább megtűrni a brassói magyarság nem fogja. Saját reputációja érdekében nem is szabad. — Itt színpártoló egyület ugyan alakítani nem volna opportunus. Ez újabb anyagi áldozatot róna e magyarságra. Már pedig elég ennek a maroknyi magyarságnak az a tizenegy különféle egyesület, melyet fenn tartania kell.

Itt más módot kell találni. — Nálunk a márczius 15-iki bizottság van hivatva e tekintetben a kezdeményezést magához ragadni. A márczius 15-iki bizottság ismerje kötelességének a magyar színügy rendezését Brassóban. Hívja fel a központi kormányzó-tanácsot egyrészt, tudatná körrendeletileg a színgazgatókkal, hogy Brassóba addig nem jöhetnek, míg ezzel a bizottsággal érintkezésbe nem tették magukat; másrészt a városi tanácsot, hogy addig engedélyt színi-előadásokra ne adjon, míg e bizottság véleményét ki nem kérte.

Igy azután biztosítva lesz a magyar színügy Brassóban s úgy az itteni magyarság, mint a színészet megkímélve botrányoktól.

Belföld.

Brassó, nov. 16. (A magyar delegációk 3-dik nyilvános ülése.) A magyar delegáció 14-én d. e. 10 órakor tartotta 3-ik nyilvános ülését Tisza Lajos gr. elnöke alatt.

Elnök jelenti Haynald köszönetét a delegáció részvételeért és bemutatja a zártmadási albizottság jelentését. Ivánka Imre lemondott a bizottsági tagságról s helyébe Nopcsa br. hivatott be.

Következett ezután a napirend: a külügyi albizottság jelentésének tárgyalása, melyet Falk Miksa előadó hosszabb beszéddel terjesztett elő. Falk előadó után Gyurkovics, Szögyény-Marich osztályfőnök, Apponyi Albert gróf, Ábrányi Kornél, Schlauch püspök és végül ismét Falk előadó emeltek szót, mire egy a jelentés, mint a költségvetés elfogadtatott. Rövid szünet után a pénzügyminiszterium és a legfőbb számszék költségvetése feletti jelentés elfogadtatott és a költségvetés Szlavy Olivér indokolása és a tengerészeti költségvetés Bethlen gr. előadása nyomán elfogadtatott.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A két idegen.

Angolból: Vincze D.

I.
Az ifju vitéz.

Zordon teli éj volt. Könnyű délnyugoti szél fútt egész napon át. Naplemente után azonban nehéz vihar vonult végig Marseille keskeny, ódon utcáin, mintja útját vesztette volna. A főútjáró helyek feltűnően megürültek, mintha a zivatar mindenkit haza-kergetett volna. Azok, a kik még a kapun kívül maradtak, a legnagyobb sietséggel igyekeztek elérni lakásaikat.

Egyedüli kivétel egy magas, jól megtermett férfi képezett, kin a vihar, mint erős sziklán, mintegy megtörött. Nagy köpenybe burkolózva, homlokára erősen lehuzott katonasapkával, lassu, kimért léptekkel haladt előre. Fejét egyszer sem fordította feire, hacsak a szél nem verte az esőt arcába. Oly egyenesen tartá magát és oly szilárd léptekkel haladt előre, hogy azt hitte volna az ember, fel sem veszi a szelet.

Mikor a rakpartra ért, átment a révszálon a járdára, a víz széléhez oly közel, hogy kezét kinyújtva, elérné az arramendó hajó köteleit. A vesztély még fényes nappal is nagy lenne, oly közel a révszálon,

mennyivel inkább ily koromsötét éjjelen. Egy félrelépés biztos halált hoz.

E perczben egy a hajó elejére függesztett lámpa világánál alig kivehető kis sajkat látott sikamlani több ölnyre a kikötő tér felé. Midőn a sajka a vízmeder falát érinté, a férfi gyorsan haladt és oda érve, lekiáltott:

— Ki van ott?

— Cornillon Prosper! — válaszolt egy hang. Ugy tetszett, mintha e hang egy a sajkában ülő alaktól jönné, mely sötét árnyhoz hasonlított a homályban.

— Bérbe adandó a sajkája?

— Igen, uram!

Rövid szünet következett. Azután az idegen némileg gyanakodva felel:

— Szükségem lesz önre ma éjjel; de most még nem.

A csónakos megköté lenn sajkáját, levette annak elejéről a lámpát és csendesen lépdelt fel a lépcsőzeten.

— Ez a Cornillon-féle kávéház itt a rakparton az öné? — kérde az idegen.

— Az enyém s nővéremé.

— Ez még szerencse! — mondá amaz jókedvűen. — Elindulásunk előtt az ön kávéházában vacsorálok.

Cornillon Prosper elől ment. Ugy tartá a lámpát, hogy a világosság egyenesen a lábai elé essek.

A Cornillon kávéház a rakpartra néző ház sor közepén állott. Előrsze kis üvegtáblás nagy ablakok voltak ellátva, mint valamely virágház. A tiszta fehér muszlin függönyön átlátszott a világosság, mely bevilágította a főút egy részét. Prosper előre ment, kinyitotta a kávéház ajtaját s bebocsátá az idegent. Ott honos, kényelmes kis kávéház volt, hosszú, keskeny, alacsony, olyan, mint a hajószobák szoktak lenni, apró faasztalokkal és a fal mellett álló székekkel.

Vagy hat ember ült az ablak közelében, kik úgy néztek ki, mint valami halászhalk, kávé, cognacot szörpölgettek és dominóztak. Egy perczre feltekintettek, viszonzván az idegen köszöntését és azután folytatták játékukat. A kávéház tulsó végében egy nyílt takaréktűzhely állott, benne pattogó tűz. E takaréktűzhely közelében állott egy fiatal leány, konyhai dolgokkal sűrűlödve. Midőn az ajtó kinyílt, megfordult: némi kíváncsisággal elegyült meglepetés vonult végig arcán, a mint az idegen feleje közeledett és udvariasan köszöntött.

— Nina! — szólta Cornillon Prosper a leányhoz. — Ez az úr sajkákkal bérbe vette, de elutazása előtt egy kis vacsorát kér.

Az idegen fejével igenlőleg bólintott s így szólott: — Napfelköté előtt hajón kell lennem!

— Melyik hajón, uram? — kérde Prosper, barnas-zakállat simogatva s átható tekintettel az idegen szemébe nézve.

Külpolitikai szemle.

Brassó, nov. 16. — A francia rendjelbotrány még mindig s sokkal inkább mint eddig, elnökválsággal fenyeget. Az enquetebizottság 14-iki ülésben Rochefort azzal vádolta Wilsont, hogy a Seilliere családtól tetemes borralalót fogadott el; Laurent, a „Paris” című hirlap szerkesztője is, kit szintén kihallgattak, mint hirlík, fontos leleplezéseket tett. Az ülés után az enquete tagjai oda nyilatkoztak, hogy az ügy komoly fordulatot vesz. A bizottság megbizta elnökét és két tagját, hogy a Laurent által emelt vádak egyikére nézve haladéktalanul szerezzenek meggyőződést. Biztosnak mondják, hogy a kamarában előterjesztik a Vilson üldözése-re vonatkozó kérvényt.

A francia közvélemény már kezd Grévy lemondásának eshetőségével megbarátkozni. Ez az eshetőség bizonyára be fog állani, ha Wilson perbefogatása szükségesnek mutatkozik és azt a kamera megengedi. Máskülönben Grévy a legutóbbi napokban felmerült lemondási szándékára vonatkozó híreket határozottan megczáfolt.

A francia kormány erővel jegyzéket intézett a németalföldi cabinethez, melyben fölvilágosítást kér a nemrég megtartott orleanista gyűlekezés eltűrése felől, Heemskerk miniszterelnök a francia követnek sajnálkozásának adott kifejezést azon mód felett, a melylyel a párisi gróf Németföld bizalmával viszált.

Szófiából jelentik, hogy a kamarában interpellatiót intéztek a vallásügyi miniszterhez, Clement érsek ügyében, mivel a polgári tisztség, melylyel az felruháztatott, a canoni egyháztörvényekkel ellenkezésben áll. A miniszter valószínűleg pénteken válaszol az interpellatióra. Jól értesült körökben beszélnek, hogy Clement érsek Pétervárról azt a tanácsot kapta, hogy Sophiát ne hagyja el, jöllehet a kormány azon határozata, hogy nem ismeri el a konstantinápolyi exarcha kiküldötté gyanánt, arra kellett volna őt indítania, hogy saját elhatározásából térjen vissza a tirnovói püspöki székre.

Teljesen valótlán az az állítás, melyet Radoslavovnak 150 párthive nem rég hangoztatott, hogy t. i. választási joguk meggátolása czéljából elfogattak volna. Az sem igaz, hogy e feletti panaszait a fejedelem elé is beterjesztették, bár lehetséges, hogy ez szándékukban volt. Radoslavov párta napról-napra több tért vesz az országban s Radoslavov e tekintetben illusiokat sem táplál többé ugyanarra, hogy a mint hallatszik, ő és Slavejkov elhagyják Bulgáriát és önkéntes száműzetésbe mennek nyugatra. Zankov Moszkvában szándékozik letelepedni.

A korszellem.

Budapest, 1887. november 13.

Elkezdve az egyetlen magyar főhercegen, a ki József, le az utolsó czipészinasig a ki Szepi, és az utolsó béresig a ki Jóska, úgy megtanultuk a panaszokodást, hogy nincs párunk Európában. Én legalább nem ismerek olyan nevű magyar embert, a ki nem

— A Livádián.

A leány, szemében merengő kifejezéssel, a távolba gondolt.

— Az a hajó valamely görög kikötőbe indul.

— Szíriába! — válaszolt azonnal az idegen, mi alatt levét felsőjét és helyet foglalt egy asztal mellett a takaréktűzhely közelében.

Cornillon Prosper a halászházhoz ment, a kávéház tulsó végébe. Igazi kávéház-tulajdonos módjára nevetgált a bejáró vevőkkel; dominózni kezdett velök és parancsolt Nina nővérenek, hogy hozzon ezt meg amazt, mintha ő is csak a rendes bejárókhoz tartozott volna. —

Az alatt az idegen csendesesen ült, háttal a falhoz támaszkodva, lábait a tűz felé nyújtva s várva vacsoráját. Francia ezredesi egyenruha volt rajta. Ő maga huszonnyolcz vagy harmincz éves lehetett. Szép, kifejezésteljes arcza volt s szemei némi futó gondolattól ragyogtak. A mint Ninára nézett, tekintete komoly és rokonszenves lón.

Kevés ember állhatott ellen a Cornillon Nina arcza tanulmányozásának, nemcsak szépségénél fogva, hanem bánatos töprenkedései következtében is, melyet mély megnyugvással viselt, de a mely arczkifejezésén látható volt. Az a merengés szemeiben mindannyiszor felismerhető volt, a melyből látszott, hogy gondo'tai messze, messze szálltak, a marseillei kikötőn túl, s ritkán tűnt el, ha csak nem beszélt; ha pedig társalgását bevégezte, tekintete ismét visszaesni látszott a távolba, míg a mosoly meg-megtörődött ajkain s gondolatokba merülve, könyek lopóztak hosszú fekete szempilláira.

(Folytatása következik.)

értene ezt a mesterséget, és szó ide, szó oda, el kell ismernünk, még pedig a nélkül, hogy bókolni vagy hízelegni akarnánk, hogy ez: az ellenzéki sajtó érdeme. Rövid idő alatt úgy bele birta oltani a magyar állampolgárba az önérzetet, hogy holmi szerencsenkirály a magyar napszámoshoz képest csak másodrendű potentát.

Olyan helyen bírok egy kis birtokkal, a hol ez előtt csak 15 évvel is, 30 krajczár volt a napszám, s hozzá, ha még azok a krajczárok ujak és fényesek voltak, nevetett neki az illető; ma már két annyi kér félannyi dologért és rártartósan végzi azt is, mert a mint mondja: „Hatvan krajczárért csak nem erőltetheti meg magát.” Cselédet meg vasuton kell hozatni, mert az odaváló nem megy szolgálni, csak ha fagy, s a mint enged, már rá bődül a zöld gyepre és kirugja a ház oldalát, ha nem bocsátod. Nem volt nagyobb egy fiucsakánál az a tizenhárom éves leánygyermek, a kit a feleségem teinsasszony segédnek megfogadott, télen nyáron mezitlábát viselt otthon és kucsmagombát evett, és kérem, nem visszautasította a vastag ételt, pedig tejfeles volt? Azt mondta; „Nem azért lettem cseléd, hogy »aullág« nélkül egyem a »csuspájt«.” A kocsim meg nyíltan kijelentette, hogy: nem egyez bele, hogy én hajtsam a lovat, mert neki a »sport« szenvedélye.

„Pakolj, Pista!” Ezt nem állom ki, mert én meg nem azért fogadok cselédet, hogy az parancsoljon nekem. Megyek Budapestre; van ott, válogatni lehet benne, és van »rönd«.

Meg is fogadtunk Budapesten egy szakácsné urhőgyet, meg egy szobaleány nagysámot. A szakácsné urhőgy azon kezdte, hogy az ágy előtti szőnyeget a feleségem ágya elől a maga ágya elébe tette, azzal indokolván: hogy ha ő mezitlább a pusztá földre lép, hát akkor prűszkül, meglehet, hogy a »nagyságának« erősebb a természete. Mikor pedig főzésre került a dolog s a feleségem azt kérdezte, mifele édes tésztákat tud készíteni, azt felelte, hogy: »placintákat.« És egyebeket nem? Egyebeket tudni nem tartja szükségesnek, mert azokat rendszeren a »nagyságok« készítik, s ő csak megszokta enni. S a fizetés kérem? Tizenkét forint havonként és a piaczi tantiéme.

Füstölven pedig a kályha, felhívtam a ház-mestert. Nos? kérdé. Füstöl a kályha, — mondam — nem lehet fűteni, pedig hideg van. Nem tartozik hozzá. Hát kihez? A háziurhoz. És a háziur? Az Budán lakik. Jól van. Irok neki egy levelet és vigye át. Azzal nem tartozom. Hát mivel tartozik? Egy hordárt küldök fel, ha tetszik. Nos hát küldjön egy hordárt. Jön a hordár, Hallja maga hordár barátom, itt egy levél. Mennyiért lesz szíves Budára vinni? Egy forint hatvan krajczár! Hiszen uram, egy forintért konfortablít kapok. Na ja! A konfortablínek a miért átvissz, egy forint, nekem pedig csak nem sok hatvan krajczár.

Jön a válasz a háziurtól: »Tessék a fazekashoz fordulni. Én nem vagyok kályhaecsináló.« Hát ezért fizettem egy forint hatvan krajczárt? Had jöjjön a fazekas! És beállt a fazekas. Szakértői tekintettel büszkén és lenézően méreget a kályhát végig. Nos, kérdem hajlongva, mit méltóztatik hozzá szólni? »Ein altsz klumpet. Na ja: újra kell rakni.« S a tiszteletdíj... ha szabad tudnom? Öt forint. Majd elküldöm a segédemet. Jó napot! És a segéd három óra alatt nyélbe üti az öt forintot.

Es ha el tetszik menni a vendéglőbe, és ha el tetszik menni a kávéházba, a pinczér legalább is magánas mindenütt. Ha el tetszik menni a boltba, a szabóhoz, vagy a czipészhez, vagy hosszú és rövid áruhoz, vagy a kéményseprőhöz, vagy a »csatornák tisztítási vállalat« urhoz, mindenütt oly arisztokratikus az »ájer«, hogy szinte kegynek kell tartanunk, ha szóba állnak velünk a pénzünkért.

Van egy »Karlszbádi czipőraktár«. Kérdezem a raktárnokot, hogy Budapesten nem tudnának ilyen lábtűket készíteni? Sőt készitünk is, mondá az. Ide telepítettem már vagy 12 karlszbádi segédet. Es miért karlszbádit? Miért nem magyart? Mert a magyar keveset dolgozik és sokat akar keresni. Nem lehet őket győzni pénzzel és káromkodással.

Kérdezem az országház építőit, hogy miért tót és miért nem magyar napszámokat használnak? Mert nem akarunk nagyobb urakkal verszódni, mint a milyenek magunk vagyunk.

Es kérem ez a gögös nemzet, a melyik az isten kalapjának a bokré táján lakik, hogy mikor más országokat és nemzeteket akar látni, lefelé néz, a kik nem ismerünk magunknál külön embert és még a cseléd-könyvet is úgy viseljük, mint az ármálist: nem szégyeljük az örökös panaszt, a siránkozást a munka, a daczot a szorgalom, és a követelést a cselekvés helyett. Mi ennek a hübnere? A rettentően nagy igény! Es mi kéri fel az emberekben azt a rettentően nagy igényt?

A korszellem szája: az ellenzéki sajtó. S vajjon a kormány-e annak is az oka? 66.

Román lapszemle.

A passivitate nagyon szép dolog, hanem a hivatal, ez már mégis sokkal szebb. A román passivistáknak nem kell az unió, nem kell a budapesti országgyűlés, nem kell e szerint az alkotmány. Hát a hivatal? Az már más. De hátha az ilyen passivista nacionalistát a választók mellőzik és inkább zsidót választanak pl. körjegyzőnek, mi lesz akkor? Erre feleljen a »Gazeta«, ez az ő mestersége. Azt azonban, hogy Belényes vidékén Beliczey szolgabíró egy körjegyzőnek, a ki állomására sok igaztalan üldözés után visszahelyeztetett, két malaczát erővel elvette volna és e miatt kétségbe esett körjegyző magát felakasztotta volna, mi nem hiszszük s ha a »Gaz.« ez a száma Beliczey szolgabírónak kezébe akad, nem fogja ezt szó nélkül hagyni, az is bizonyos.

Kicsiny egy hivatalnok becsülete, mikor a »Gaz.« abban a helyzetben van, hogy ő mindennap törvénytáposást és jogtalanságot közölhet (241. sz.) melyeket a hatalmon levő magyarok a nem magyarokkal elkövetnek s hogy rosszabbul folynak itt az ügyek a magyar uralom alatt, mint a török alatt.

Ez aztán czifra beszéd. Hát ha jobb világ van Törökországban, nem volna-e jobb a »Gaz.« redakcióját Smyrnába, Boszniába áthelyezni? Mi tiszta jó szívvel utána mondjuk: Drum bunu!

Dehogy megy, nem kell attól felni. De ki is félne? Miért is jobb Romániában avagy Turciában, mint ebben az országban, a mely a »Gazeta« szerint nemcsak magyar? Azért, mert ott teljesen mivelhetik nyelvüket a nem törökök, nem úgy, mint nálunk.

Van-e Magyarországon magyar országgyűlés által hozott és király által szentesített olyan törvény, — mely azt mondaná, hogy a románnak nem szabad nyelvét mivelti? Nincs. Van-e olyan törvény, mely azt mondaná ki, hogy ez az ország nem Magyarország?

Kell is a Gazetának erre törvény s épen magyar törvény? Avagy tatán nem veszi komolyan, a miket ír s gondolja magában, hogy ilyen hangon több előfizetőt szerez.

Hanem van ennyi keserősége mellett jó órája is. A hadügyminiszter nem akar tudni a magyar nyelvről, mint tannyelvről a katonaképző iskolákban s a magyar fegyvergyár ügye sem dől el kedvezőleg. Így aztán jól megy a redactiunea sora. A »Tribuna« is reszkette gondolt arra, hogy a magyarnak még fegyvergyára is lehet. — Most már megnyugtatta őt is kollegája, hogy ezuttal nem lett semmi belőle.

Az ember saját szemeinek is alig hiszen, midőn hazai lapban ilyeneket olvas. A hazafiatlanság netovábbja ez, aggodni a miatt, hogy Magyarországnak, melynek levegőjét ezen urak is szívják, melyben élnek, még fegyvergyára is lehetne. Mit árulnak el ezzel? Találja ki az olvasó.

Hanem Doda generális, a trónvédő, most a nap hőse imitt-amott. Figyelmeztette is a »Koloszvár« a Gazetát erre a trónoszlopra, s hogy meg is írthat ez a sok hübhő. Mit ért el vele? Azt, hogy a »Gazeta« így replikázik:

„Ez az állam nem csak a magyaroké — ez a haza nemcsak magyar haza, hanem állama és hazája mind azoknak, kik pénzt és vért áldoznak ennek fenntartására.”

Annyi esze még is van a Gazetának is, hogy nem nevezi ezt az államot, ezt a hazát Ungro-romanosaxonianak, sem Ungro-vlachianak. Elég most annyi, hogy nem csak magyar. Elég az, hogy Doda a szegnek a fejét találta és ez olyan jól esik a Gazetának, már t. i., hogy ilyen okosat tudott felelni a Koloszvárnak. Egyfelől passivitate, másfelől izgatás Doda malára. Nem lesz ebből zavar. Ugy letűnik a generális a szabadsághős szerepéből, mint akár a fehér holló vagy akár a cucuvea.

Azért is panaszokodik, hogy nincs munkájok a balázsfalvi román iparosoknak, hogy a kultur-egylet a román iparosoknak nem adott munkát. Támogassák tehát a románok a román iparosokat, mert az idegenek bizonyos, hogy nem támogatják. A »Gaz.« magas kegyéből tehát mi itt idegenek vagyunk.

Rosszul megy most az iparosoknak nemcsak Balázsfalván, de K. Váshelyt s másutt is. A kulturegylet, a mi munkát adott, azt nyelvre nem tekintve osztotta ki. Nem hiszi ezt a »Gazeta.«

Czenkalji.

Megyei ügyek.

Brassó megye közigazgatási bizottsága f. hó 14-én a főispán ur távollétében Roll Gy. kir. tanácsos alispán elnöke alatt rendes havi ülést tartott, melynek lefolyásáról következőket jelenthetjük.

A kir. adófelügyelő jelenti, hogy az 1888. évi egyenes adók kivetésének alapjául szolgáló előmunkálatok megtéttek.

A kir. tanfelügyelő jelentése szerint október hóban a Brassó városi ág. ev. leányiskola szünetelt; de hogy mi okból, arról nincs tudomása. A tankelesek száma összeírva, az eredmény következő: van Brassóban 6—12 éves 4317, 13—15 éves 3097; — a három szolgabírói járásban 6—12 éves 7161; 13—15 éves 2221.

A kir. ügyész jelenti, hogy október hóban a letartóztatottak száma volt 97, s. p. 90 férfi s 7 nő. — Betegülési eset 1 fordult elő. Beérkezett feljelentés egy gyújtogatási esetre. Befolyt rabtartási térítvény címén 56 frt 59 kr.; bűnvádi eljárás címén 16 frt 85 kr. — A munkás rabok keresménye 68 frt 88¹/₂ kr volt.

Az árvaszéki elnök jelenti, hogy az árvagyűk a lefolyt hóban akadálytalanul folytak.

A tisztii fő orvos szerint az egészségügyi állapot a lefolyt hóban kedvezőnek volt mondható. Ragályosan lépett fel a vörheny Brassóban. Ezen betegségben a brassói ev. leányiskola igazgatójának gyermekei is szenvedvén, — minthogy az igazgató lakása az iskolaépületben van — a tanítást ezen intézetben be kellett szüntetni. Ez arra indította az iskolafentartó egyházat, hogy a tanítók lakásai jövőre nézve elválasztassanak az iskolai épületektől.

Véletlen haláleset és öngyilkosság 2—2 fordult elő.

A havi jelentéseken kívül a gyűlésnek még három kiváló helyi fontosságú tárgya volt.

A városi középben lévő tűzveszélyes mészárszékek eltávolítása tárgyában Brassó város képviselői még 1885. június 3-án azon határozatot hozván, hogy azokat két éven belül eltávolítani kell, Strevoiu Miklós és társai fellebbezést adván be, az a köz. bizottság 1885. évi október 8-án tartott üléséből kiadott Harmath Lajos, Maager Ferencz és Schnell Károlyból álló bizottságnak véleményes jelentéstétel végett. A bizottság most terjesztette be jelentését, mely szerint közrendészeti és tűzbiztonsági szempontból a bódék eltávolítását égető szükségesnek tartja, minthogy tűz esetében az egész környező városrész menthetetlenül elveszne, mert az a síkator teljesen megközelíthetetlen; másrészt szükséges közegészségi szempontból, mert a hulladékok összehalmozása a kóroanyagoknak valószínűsítését képezi, holott a város amugy sem örvend a legkedvezőbb egészségügyi viszonyoknak. Másfelől a huszfogyasztó közönség érdekében lévőknek tartja, hogy a mészárszékek egy helyen s a központban legyenek, miért is a bódék bádoggal fedendők s vasoszlopokkal ellátandók. De mert a bódék tulajdonosai esetleg megszerzett jogokkal bírnak, melyeket a képviselői figyelmen kívül hagyván, peres kérdések is támadhatnak, a bizottság azt javasolja, adjon a gyűlés helyt a fellebbezésnek s utasítsa a városi tanács, hogy az ügyet a bódék jelenlegi birtokosai által netalán szerzett jogok tekintetbevételével ujalagos határozathozatal végett terjeszse a képviselői elé; ezt megelőzőleg azonban a köztekintetből már tovább nem halasztható ügy tisztázását kísértse meg a bódék tulajdonosaival békés úton s ha ez nem is sikerülne, az esetben terjeszse ki vizsgálátát a netaláni kártérítési igényekre is, tekintet nélkül arra, vajjon a birtokosok által támasztott igények jogilag indokolhatók-e vagy sem? állapítsa meg ez igényelt összeg magasságát.

A közigazgatási bizottság egész terjedelmében elfogadta a javaslatot. A brassói szász kereskedelmi testület még a múlt évben beadványt intézett a városi képviselőihez, hogy ne csak pénteken, hanem kedden is tartassék hetivásár.

Ezen indítványt a tanács különböző szaktestületeknek adván ki véleményezés végett, azok közül 5 az indítvány mellett, 2 ellene szolt. A tanács azonban csatlakozott az 5 testület véleményéhez és így terjesztette az ügyet a képviselői elé. Az áll. választmány ellene nyilatkozván az indítványnak, a képviselői dacára a testületek többsége indokolt pártfogó véleményének, a kisebbséghez csatlakozott s elvetette az indítványt. Ez ellen Márk Sámuel fellebbezván, a képviselői határozata feloldatott s utasított a képviselői ezen ügyben újabb eljárást indítani, meghagyván a tanácsnak, hogy ezen ügyben meghallgatott 7 testület újabb hívja fel ezen ügy tárgyalására s megállapodáshoz képest utasítással ellátott bizottságot küldeni, mely a polgármester elnöke alatt szaktanácskozmányt tartson. Így terjesztessék az ügy ismét határozathozatal végett a képviselői elé.

A harmadik fontosabb tárgyat a Tömös patakban Leonhardt Ferencz posztógyáros ványolója által történő bemocskolása képezte, mely ügyben a városi képviselői azon határozatot hozta, hogy felkéri Leonhardt Ferenczre, hogy a közönség érdekében d. e. 9—12 ig

d. u. 4—7-ig a piszkos vizet ne bocsássa a patakba, melynek vize fürdő gyanánt szolgál. Ezen határozat ellen Binder Frigyes képviselői tag oly értelemben fellebbezván, hogy a vízjogi törvény értelmében az ártalmas anyagoknak a patakba való bocsátása egyáltalában tiltassék el, a gyűlés a képviselői határozatát illetékesség szempontjából feloldja s felhívja a képviselői, hogy a vízjogi törvény 24. s 177. §. -ja alapján az ügyiratokat első fokú elbírálás végett Brassó város polgármesteréhez terjeszse.

Végül a m. k. selyemtenyészési főfelügyelőnek a selyemtenyészeti meghonosítására vonatkozó átirata kiadatott eljárás végett az alispának. Több említésre méltó tárgya az ülésnek nem volt.

Küküllőmegyék rovata.

— Rabsegélyző egylet Erzsébetvárosban. —

Erzsébetváros, nov. 11-én.

Hosszas vajadások után meg lett alakítva és pedig véglegesen az „Erzsébetvárosi rabsegélyző egylet.”

A mint az korábban e lapokban jelezte, az egyletnek egy e végett kiküldött bizottsága egy alapszabálytervezetet dolgozott ki, mit a június hó 2-án tartott közgyűlés teljertalmulag elfogadván, az megerősítés végett a helygyminiszterhez lett felterjesztve, ki azt meg is erősítette.

Múlt hó 19-ére az egylet elnöke, Nagy Lajos, kir. törvényszéki elnök, egy második közgyűlést hívott össze, melyen megalakult az igazgató választmány és pedig a következő 10 tagból:

J. U. dr. Kein Adolf ügyvéd, a F. J. r. lovagja Medgyesről, Gillyén Lajos kir. járásbíró, Káplány Géza törvényszéki bíró, br. Apor Zoltán kir. törvényszéki bíró, Graeser Dániel kir. tövsz. bíró, Lengyel Márton polgármester, Ávedik Lukács plebános, dr. Issekutz Viktor ügyvéd, Tóth Károly kir. törvényszéki irodai igazgató, ifj. Csegezi János törvényszéki írnok Erzsébetvárosról.

Ugyanekkor a megalakult választmány saját kebeléből alelnököket, pénztárnokot, ellenőrt és titkárt is választott és pedig alelnököket Gillyén Lajos kir. járásbíró személyében.

Fájdalom, valami óriási tökével az egylet nem rendelkezik, szegényes az, mint azoknak sorsa, kikkel bibelődni fog. Vagyona 185 frt 85 kr, de mai korban, midőn az egyesek áldozatkészsége oly sok oldalról van igénybe véve, ez is valaminek mondható. S legkevésbé van képviselve a földbirtokos és önálló vagyonnal, keresetforrással rendelkező osztály, kiknek bizony leginkább érdekében állhatna, akkor midőn a hivatalnokok se-rege megtakarított filléreiből csupán a czél humanitását tekintve, oly áldozatkészséggel sietett meghozni a maga igazságszolgáltatási adóját.

A főkezdeményezés, jól tudjuk ugyan, hogy az igazságügyi kormány kebeléből indult ki, de elismeréssel kell adoznunk Nagy Lajos kir. törvényszéki elnöknek, ki mindent megtett arra, hogy ez annyiak előtt idegenszerű eszmével az egyeseket megbarátkoztassa.

Hiszszük is, hogy ismert tevékenysége, ugy az alelnök buzgósága, mint a választmány törekvéseinek sikerülend oda vinni az egyletet, hogy az működését megkezdhesse.

A befolyt pénzösszeg az „Erzsébetvárosi takarékpénztár részvénytársulat”-nál helyeztetett el.

r. 1.

Örömmel értesülünk Erzsébetváros magarsága ezen újabb társadalmi mozgalmáról, mint a mely újabb bizonyága azon magarság életképes és életerős voltának. Másrészt Nagy Lajos törvényszéki elnök urban azon férfiut ismerjük, ki élére állva valamely mozgalmnak, diadalra is tudja s fogja azt juttatni. — Részünkről örömmel üdvözljük ezen újabb mozgalmat is.

Szerk.

A közönség köréből. *)

Nyilvános köszönet.

Szeretett nóm temetése alkalmával nyilvánult nagy részvét nagy vigasz számomra a minket ért szerencsétlenség közepette, mert ez tolmácsa az elhunyt emlékének szentelt érzelmeknek.

Köszönöm tehát ezen nyilvánított részvétet magam és gyermekeim nevében.

Forhans József,
m. kir. honvéd-százados.

Közigazdaság.

Kiállítás Pécsen 1888-ban.

A brassói kereskedelmi kamara következő felhívást küldötte be:

Van szerencsénk a t. czimvel hivatalos tisztelettel közölni, hogy a pécsi kereskedelmi és iparkamara,

*) Az ezen rovat alatt megjelenő közleményeknek sem alakjért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

valamint a baranyamegyei gazdasági egyesület által 1888-ban egy általános mű-, ipar-, termény- és állatkiállítás rendeztetik.

A kiállítás 1888. évi augusztus hó 12-től számítandó 4 héten át vagyis 1888. évi szeptember hó 9-ig tart.

Eltekintve a pécsi kereskedelmi és iparkamara területbeli mezőgazdasági és ipari terményektől a szabályzat szerint kiállíthatók:

1. Egész Magyarországból olyan iparczikkek, melyek az 1881. évi XLIV. t. cz. alapján állami kedvezményekben részesülő gyárakban állítottak elő.

2. A Királyhágón tul levő (erdélyi) megyékből fonó-, szövő- és bőriparczikkek.

3. Házi iparczikkek Magyarország minden vidékéről.

4. Új találmányi iparczikkek, új szerkezetű ipari munkagépek és szerszámok minden vidékéről és a külföldről is.

5. Művészeti és régészeti tárgyak Magyarország egész területéről.

A bejelentések a végrehajtó-bizottsághoz intézendők és pedig 1887. évi december hó 15-ig.

Minden bővebb felvilágosítás a brassói kereskedelmi és iparkamara útján kapható.

Táviratok.

Budapest, nov. 16. (Eredeti távirat.)
Jekelfalussy József pénzügyminiszeri számtanácsos a pénzügyminiszterium harmadik emeletéről leugrott és szörnyet halt Végzetes tettének oka ismeretlen.

Kolozsvár, nov. 16. (Eredeti távirat.)
Mucsy József honvédszázados ma délután Kolozsvár melletti birtokán föbelőtte magát. Halva találták meg. Bogdotalan családi élet űzte halálba. Halála előtt 10,000 frtnyi vagyonát közjegyzőileg az E. M. K. E.-re iratta. Tegnapelőtt az E. M. K. E. titkárát és jogtanácsosát feltétlenül felszólította az ajándékokmány aláírására s a birtok elfogadására, mert ugymond hosszú utra készül. Bántott önérzete megölte. Nejétől, ki igen gazdag, elválasztották; elválaszkor tőle kapta a tízezer frtot érő birtokot. Mucsy egész higgadtan intézkedett összes ügyeiben. (A birtok, illetve ajándék elfogadását már a f. hó 12-én tartott igazgató választmányi gyűlés elhatározta s az okmány aláírására a titkárt és jogtanácsost küldte ki. Szerk.)

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. Olyan szépen havazott tegnap egész nap, hogy becsületére vált volna akármelyik decemberi napnak. Különben a tél közeledte meglátszik már az egész városban.

Meghívó. Az E. M. K. E. brassóme gyei fiókválasztmánya f. hó 18-án, pénteken d. u. 2 órakor a magyar kaszinó helyiségében rendes havi ülést tart, melyre a választott és virilis tagok tisztelettel meghívattak és annál is inkább lehetőleg nagy számban való megjelenésre kéretnek, minthogy a gyűlésnek több igen fontos tárgya van. Tárgyak: Hétfalusi fiók ügye; 2) E. M. K. E. 1888-ik évi közgyűlése; 3) Folyó ügyek; 4) Indítványok. — Brassó, 1887. nov. 14-én Koós Ferencz elnök, Szterényi József jegyző.

A szegények nevében! A „brassói rom. kath. jótekonysági egylet” f. hó 19-én a Nro. 1. nagy termében az árva és szegény gyermekek karácsonyfája javára táncszal egybekötött zeneestélyt rendez, melynek műsora a következő: 1. Nyitány a „Das Nachtlager zu Granada” cz. operához, a városi zenekar által. 2. „A kápolna” (Becker E.), előadja a magyar dalegylet. 3. „Archibald Douglas” (Löwe), ballada, bariton-solara; zongorakisérettel előadja Hintz Ernő. 4. „Intés” (Taritzky) és „Esti dal” (Ábrányi), éneklí a vegyeskar. 5. „Adagio” (Spohr), hegedű-solo zongorakisérettel; előadja Grigorovics Olga k. a. 6. Népdaok (Schmidt), előadja a magyar dalegylet. 7. „Egy nap dalokból” (Jaschik Gyula), német dalegyveleg négyhangú nőikarra soloval s zongorakisérettel. (Első előadás.) 8. „Lakodalmi induló” (Mendelssohn), előadja a városi zenekar. — Az estély, mint minden évben, most is fényesnek ígérkezik. Már előre is dícsérettel kell megemlítenünk, hogy a „terített asztalok” ki lesznek kúszóbólve. — Beépti jegy személyenként. Körszék 1 frt 20 kr.; Ülőhely 80 kr., Állóhely 50 kr. ért kapható a „Kronstädter Zeitung” kiadó hivatala, M. és L. László, M. Malcher utódja, Kamaryt János és Ludwig Magdalénánál, este pedig a pénztárnál. — Kezdeté este 8 órakor.

A városi zenekar második bérleti hangversenye ma este tartatik meg a Nr. 1. termében. Az érdekes műsor, mely az estélyen a közönség által beadott szavakból áll, a közönség által beadott szavakból áll. — BCU Cluj-Napoca.

vázolapok nyomán összeállított, a következő: Rosinától a Tell-nyitány; Erkel Hunyadi nyitánya; Bocherini Menuette; Beethoven 7-ik symphonájából a második tétel; egy gordonka magány; ábránd Marschner. A fegyverkovács ez. dalművéből; egy néhány karingő Straussól s egy négy kürt által előadandó darab.

A **Gazeta** kesereg a balázsfalvi román iparosoknak sanyaru helyzete fölött s panaszkodik, hogy a kultúregylet nem adott azoknak a becsületes román iparosoknak munkát. Mi mindennek nem oka az a kultúregylet! Hát bizony nem is adhatott azoknak, akik tőle nem kérnek. Legyen meggyőződve a **Gaz.**, hogy a kultúregylet nem kérdezte volna a balázsfalvi román iparosoktól sem a nemzetiségüket, ha kértek volna tőle. De úgy látszik, a románok vezetői Balázsfalván annyira irítoznak a kultúregylettől, hogy félték az iparosságot figyelmeztetni rá, hogy bizony jó volna kérni a kultúregylettől. Bizony a brassóiak, se magyarok, se szászok, sem kaptak a nélkül, hogy maguk kértek volna! Nem kell kérem a közgazdaságtól politikát csinálni!

Sajnálattal értesülünk, hogy Bartha Károly tatarangi áll. el. derék igazgató és lapunk egyik dolgozó-társa, szembetegsége miatt helyét oda hagyta és a városi szemkórházban gyógykezelte. Szívűl kívánjuk, hogy mielőbb ismét elfoglalhassa helyét, melyet oly példás buzgósággal tölt be.

Gyors hajtás! Vasárnap este 8 óra felé nagy népesödület támadt Ó Brassóban. Hessheimer helybeli kereskedő egyfogatu kocsija Ó Brassón felfelé jött a városba; s a Hőltővényi községi kocsi a városból hazafelé indult. Hessheimer kocsijának nem volt lámpája a másiknak volt. Amaz kiáltott ugyan s kitért. De a hőltővényi kocsi, bár lámpája volt, szintén kitért s p. ugyanazon irányba, úgy hogy a különben is gyorsan hajtott két kocsi összeütközött s p. oly erővel, hogy a hőltővényi kocsi rudja behatolt a másik lovának testébe, hogy az rögtön összeesett és a helyzinén is maradt. A falusi atyafinak valószínűleg hegyesen állott a szeme. Mikor intézkedik a rendőrség erőlyesen a gyors hajtás ellen?

Krizbai alma Berlinben. A napokban három vagon Krizbai alma indittatik Berlinbe Horváth és Szennerjai híres gyümöleskertjeikből. Ezelőtt Románia s t. Károly király asztala használta fel a krizbai kitűnő körte és almafajokat. — Ezután megesszik a berliniek is és csodálkozni fognak, hogy ilyen pompás gyümöles terem a Heldenburg lábai alatt. Jó lesz a németnek, ha nem kell a románnak.

Az őrlési és malom-fuvarbér. Folyó évi novem

ber 22-én délelőtti 10 órakor a brassói élelmészeti raktár hivatali helyiségében nyilvános, szó- és írásbeli tárgyalás tartatik az őrlési és malom-fuvarbérnek az 1888 ik évre leendő biztosítása végett. Közlebbi utasítások az élelmészeti raktárnál kaphatók.

Hős bakák. Moldován János szakaszvezető és Inginger Viktor közbaka f. hó 13-án este a rendőrségi épület előtt lévő kútnál Balázs Rózi és Albu Rózi szolgáló leányokat minden ok nélkül tettelegesen bántalmazták, sőt nevezett szakaszvezető őket jól fel is pofozta. Más mód hiányában így mutatta be hősiességét, míg az oda jött rendőri közegek a rendetlenkedő katonákat letartóztatták. Ezek azonban a rendőrt is szidalmazták s csirkefogónak nevezték.

Tilosban ne vadássz! Purecsa Vaszile bodolai mészáros lopott juhok és birkák bőrének birtokában találtatván, neki ezen bőrök eladása megtiltatott. Ő azonban a bőröket Brassóba hozta és eladta. Ellene a bűnvádi eljárás fog foganatosítani.

Rosszakarat. Valaki jónak látta — bizonyosan rosszakarat folytán — azon hírt terjeszteni városzerte, hogy Jancsó Dénes kézdi-vásárhelyi vendéglős lovai között a takonykór kiütött volna. A kézdi vásárhelyi rendőrkapitány hivatalos megkeresése folytán rendőrségünk nyomozást folytat ezen rosszakaratu egyén kitértét illetőleg. Ezen hír teljes valótlan lévén, a városkapitányság körözést indított az itteni lóhirtokosok és bérkocsitulajdonosok között, tudatva velök, hogy a terjesztett hír teljesen alaptalan.

A brassói magyar naptárról az **Ujny Erdély** legutóbbi száma következőket írja: „A brassói naptár, akár kultúregyleti naptárnak is volna nevezhető. — Múltán megérdemli a pártolást azért is, mert igen gazdag (250 oldalt halad) és mellé igen jutányos; azért is, mert a brassói és megyei magyarság életéről hű képet ad, s azért is, mert ez elsőrendű színvonalon álló naptárt egy egyszerű, de képzett iparos szerkeszti: Rozsondai János, a **Brassó** politikai lap főszerkesztője, ki vállalatával már a második évfolyamot járja. Tekintve, hogy Brassó a magyarság szempontjából nagyfontosságú hely s hogy e megye magyar lakosságának élete nemzeti fejlődésünk tanulságos tükré s példánya lehet, — a Rozsondai naptárát támogatásra mindenfelé ajánlhatják. Nem chablonszerű tákolmány az, hanem igazi nemzeti naptár, tele tüzrel. — Gratulálunk az ily szép elismeréshez a fiatal kiadónak, de egyuttal újból is ajánljuk a naptárt a t. közönség figyelmébe.

A német trónörökös most nem fogják operálni. Az egész gégefőnek San Remóban egyhangulag ajánlott kivételére a trónörökös egy órai gondolkodási idő után nem egyezett bele. A san-remoi véleményes jelentésre vonatkozólag a német császári ház miniszte-

riumban jelenlevő orvosok kifogást nem tettek. A német államminiszterium tanácskozni fog a trónörökös gyógyíthatatlan betegsége folytán a trónörökös államjogi kérdése felől. Berlin összes templomában 14-én nyilvános könyörgést tartottak, a trónörökös javulását kérvén a Mindenhatótól. A trónörökös a t. Olaszországban tölti, s Mackenzie gyógy módját követi.

V párisi rendjelbotrány a törvényszék előtt. Párisból távirják: A rendjelügyben a törvényszék D'Andlau tábornokot in contumaciam öt évi fogházra és 3000 fr. pénzbüntetésre, a politikai jogok 10 évi elvesztésére, Ratazi asszonyt tizenhárom havi fogházra és 2000 fr. pénzbüntetésre, Baylet négy havi, Cortanil asszonyt két havi fogházra ítélte, Saint Sauveur asszonyt felmentette.

Földrengés. Rómából távirják 14-iki kelettel: Ma reggel 6 óra 39 perczkor Florenzben, bár rövid ideig tartó, de erős földrengés volt. A földrengést, mely északról dél felé irányult, földalatti moraj előzte meg.

A szerkesztő postája.

„Spektator”-nak — Brassó. Ön unalmában vette kezébe a **Brassó**-t. Tudja kérem, férfiak nem illik nem igazat mondani. — Ön s mindazon „világ”-beliek, kik önnel egy elvet vallanak, rég várták a **Brassó** kritikáját. Ön uram, nagyon unalmas lehet, bármily „harcos”-nak is mutassa magát a **Kr. Ztg.**-ban. Csakhogy ez a harcziasság minket legkevésbé sem ijeszt meg. Legfeljebb sajnáljuk, hogy ama tárcza referense azt a fáradságot vette magának, önköröl irni. Még pedig egyenesen az önköröl sürgető kérése alapján. Hogy ön — német létére — egy magyar tárczacikket nem ért meg, arról ön nem tehet. És azért legkevésbé sem nehezeltünk önre, mire csak a német szójárást alkalmazhatjuk: „Versteht es nicht besser!“. Hogy sok idő kellett önknek, míg kisütötték fegyvereket, t. i. míg azt a „nagyszerű” választ megeresztették, azon sem csodálkozunk. Nem mesterségük, ép úgy, mint az értelmesség sem. Mert ha az értelmesség önre nézve nem volna idegen fogalom, akkor vagy megértene egy kedélyes, humorisztikus tárczacikket, vagy ha nem érti, olyannal magyaráztatná meg magyaráztatná meg magának, a ki érti. Ön reá támadt a tárcza írójára a **Kr. Ztg.** hirdetési rovatában. — Jellemző, hogy a **Kr. Ztg.** szerkesztősége sem adott önnek másutt helyet, mint abban a rovatban, hol minden bolondság és szélhámoság helyt talál. Csak megfizessék. Lám a **Kr. Ztg.** t. szerkesztője jól osztályozta az ön valamijét — mert nevet annak nem tudnánk. Nem véletlenül került ám ön a hirdetési rovatba! De nem is vesztegetünk annyi időt. Legyen önnek elég az a dicsőség, mit azzal a „harcziasság” hirdetéssel aratott. Mi pedig borítunk sűrű fátolt arra a villámra, melynek ily hősök a „harcos”-ai.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztörényi József.

HIRDETME NYEK.

Aviso!

Van szerencsém a t. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy **Klastrom-utca 11. szám alatt lévő**

férfiruha-üzletemet

teljesen és újonnan berendeztem, s ajánlom magam mindeneműi férfiruhák készítésére a legolcsóbb árak mellett. — Szükség esetében nadrágokat 8, nadrágot és mellényt 12 óra alatt, egész öltönyöket pedig 24 óra alatt szállítok.

Szíves megbízásaitat kéri
kiváló tisztelettel

Schwarze B.

(441) 2-3

Klastrom-utca 11. sz.

Legujabb! Preservatives Legujabb!

Angol gyártmány, a francziánál sokkal megbízhatóbb. Az angol preservatívek mindaddig a bevitel nehézsége miatt nem voltak kaphatók; ezt megkerülendő, a gyár külön raktárt szervezett és gyártmányait az eredeti gyári áron adja el. Vidéki megfizások rögtön, utánvét vagy az ár beküldése mellett foganatosíthatnak. Árak tucatonként 3-4-5-6 frt. Külön árjegyzékek ingyen és bérmentve zárt levélben. Cím: **Angol gyári raktár Budapest, Deák Ferenc-utca 17. sz. az ud. balra.**

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Anatherin szájvize. 40 év óta a legkedveltebb száj- és fogkonzerváló szer. Meggátolja a fogak lerakódását, eltávolítja a száj szagát, felfrissíti a foghúst s elejét veszi a fogfájásnak. Ár: a nagy palacknak frt 1.40, a kisebbnek 1 frt, a legkisebbnek 50 kr.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Anatherin fogpasztája üvegtégelyekben. Elismert szer a fogak tisztántartására, a száj felfrissítésére és konzerválására. — Ár 1 frt 22 kr.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Aromatikus fogpasztája, nagyon kedvelt a kellemesen habzó fogszappanok barátai előtt. Kitűnő fogtisztító szer. — Ár 35 kr.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Fogpora, a fogport kedvelők közt a legelterjedtebb és legkedveltebb, melytől a fogak ragyogó fehér színt nyernek. — Ár 63 kr.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Fogtömője (Plombe), melylyel a használati utasítás szerint bárki önnaga tömőszölheti ki odvas fogait. — Ár 1 frt.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Nővényszappana, a legkitűnőbb pipere- és gyógyszerzappan, mindenféle bőrkütes és foltok ellen. — Ár 30 kr.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

Brassóban, a Nagy- s Czérna-utca sarkán

ajánlja a legnagyobb választéku butorokkal felszerelt

butorraktárát, (437) 3-*

valamint műhelyét, mely minden e szakmába vágó munkákat gyorsan s jutányosan készít.

Ugyanitt diófa-furniok is kaphatók.

A LEGJOBB
szivarka-papiros
a valódi

LEHOBLOK

francia gyártmány
CRAWLEY és HENRY-től PÁRISBAN.

Utánzásból óvatik! (423) 2-30

Ezen papiros legmegelőzhetőbben ajánlatik dr. Pohl J., dr. Ludwig E., dr. Lippmann E. bécsi egyetemi vegytan-tanárak által, s pedig kitűnő minőségű, teljes tisztaságú, és még semmiféle, az egészségre ártalmas alkatezőket nem tartalmaz.

